

О. Мијајло Бацковић: Митрополит Јоаникије Липовац путоказ који је главом посвједочио своја дјела

У Цркви Светог Петра Цетињског на Прчању данас је литургијски прослављен празник Светог Јоаникија Бокешког Митрополита црногорско-приморског.

Свету литургију служили су: протојереј Немања Кривокапић, протојереј –ставрофор Миленко Јекић, протојереј-ставрофор Милојко Топаловић, јереј Миливој Бакић и протојереј Мијајло Бацковић који је казао да је Владика Јоаникије Липовац један од наших путоказа који је пострадао, главом посвједочивши своја дјела.

“Путокази наши су наша литургија, јеванђеље, посланице апостола које читамо. Они нас уче, а ми треба само да отворимо срце, душу, да чујемо и

прихватимо оно што нам поручују наши свети преци. Ми као српски народ имамо путоказе, нажалост крвљу исписане, који су уцртали прије нас овај пут, определијелили се и потврдили опредјељење за живот вјечни. Нажалост, наши путокази су главе наших предака који су оставили своје главе као међе, да са тих међа не скрећемо, да преко тих међа не можемо и не смијемо да идемо. Те главе су прва она глава Јованова, Крститеља и Претече Господњег, у Новом завјету, која је за истину определијеливши се положила добровољно главу своју безбожном цару Ироду, а од њега па до дана данашњег, од голготе Христове, страдања и успињања на Голготу, сви ми имамо и Голготе наших живота на које се пењемо”, казао је отац Мијајло.

Назначивши да српски народ иде новозавјетним путем и да је он потврђен од стране Светог Саве, казао је и да је то пут страдања, али и пут васкрсења и живота вјечнога.

То опредјељење и тај завјет потврдио је косовски мученик, грбаљски, Лазар, који је главом својом омеђио опредјељење наше и живот наш да желимо да идемо путем небеским”, казао је о Мијајло.

Истински живот, наставио је, јесте управо онај живот вјечни који задобијамо овоземаљским животом, рађањем и живљењем у овом животу.

“Али, најбитније је како ћемо се определијелити у том животу. Да ли ћемо ићи путем који су зацртали наши преци, или ћемо изабрати неки нови пут који води у овоземаљском смислу извјесном, али у вјечном и непролазном води у неизвјесно. Тај живот који имамо и опредјељење помињемо данас, помињући данас нашег Бокеља Владiku Јоаникија Липовца, који је пострадао посвједочивши управо и својом главом своја дјела. И зато каже апостол Павле: „да се угледамо на старјешине наше“. Кад видимо кончину њихових живота, како су потврдили оно што су проповиједали”, рекао је о. Мијајло.

Данас је, каже, пуно људи који лијепо причају у друштвено-политичком животу и у Цркви.

“Имамо много добре бесједнике, много паметних глава и то је лијепа прича. Али, сва њихова прича била би узалудна ако својим животом и крајем свог живота, како Руси кажу „конец дјело краси“, не би потврдили своје дјело и своју причу. Њихова прича била би као канта која се баца по вјетру, коју вјетар носи и лупа по овоме свијету. Зато смо се данас молитвено скупили да се сјетимо пута на који смо упућени као српски народ. Нема ништа страсније и љепше, поготово дјецо ви да знате, и часније и поносније, него бити православни Србин. То је најљепши дар који смо добили својим рођењем.

Ничим га нисмо заслужили. Добили смо га, као што смо добили и овај живот. Знајте да данас и она искушења која ће бити пред вас постављана, која ће изгледати као мудрост, а то је лудост за Господа, мудрост овога свијета, мудрост да заобиђемо, да не кажемо ко смо и шта смо, да не посвједочимо, сачувавши тако свој положај, оцјене у школи, или у друштву неки положај. Те препреке биће прве на које ћете ви наићи, али знајте увијек чији сте, ко сте, шта сте и којем Богу служите”, казао је о. Мијајло.

Оно што је најбитније за нас остале, наставио је даље, јесте да знамо да су наше дивне литије управо потврда свега овога о чему је било ријечи.

“Оне су биле доказ опредјељења нашега, гдје смо одлучили да идемо путем предака, путем Богочовјека Христа, путем страдања и васкрсења. И кад је Господ видио тврду одлуку да смо изашли са овом дјецом на улице, са нашим славским иконама, дао нам је побједу. Само је одлука битна и опредјељење. А наш пут и наше опредјељење и требало би бити наша одлука је живот вјечни и непролазни. Зато нека дивни путоказ, поготово свима вама који живите овдје, око куће гдје је рођен Митрополит Јоаникије и ви као породица његова, морате бити и остати путокази онима са стране који вас гледају, да сви виде да ви нисте одустали и да сте се ви прикључили њиховом опредјељењу за живот вјечни. Ми немамо право дјецо, иако је дивно бити Србин, немамо право на грешке као неки други народи који нису уписани на Небесима. Немамо право да будемо другачији, или да будемо исти као и сви остали. Ми имамо право да будемо другачији само ако смо с Христом, а ови други нису. Ви морате да знате да сте потомци дивних, славних предака свога народа, а сви ми морамо да знамо да без Христа не можемо ништа, а са Њим можемо све”, поручио је о. Мијајло.

Како је истакао, један од тих, који је ту реченицу често понављао, који је путоказ младим свештеницима био и потврдио и животом и кончином свог живота, старешина дивни који је проповиједао ријеч Христову и који нас је том ријечју водио и довео до овога дана данашњега, гдје ми и данас стојимо, био је наш отац Момо Кривокапић.

“Отац Момо је потврдио, не само саградивши цркву ову, прву послѣје рушења ловћенске капеле, да остаје вјеран путу Петровића, путу Светог Саве, Немањића и свих других српских витезова и владара, него је показао и својим животом оно што је причао и доказао својом кончином. До краја оставши вјеран путу Хрисотовом. Такви дивни наши учитељи, дивни наши преци, дивни наши путокази, биће и остати примјер како треба живјети у овом животу и како заслужити живот вјечни. Нека Господ васкрсли, који је

побиједио смрт, побиједио лаж, побиједио и у наше дане и осјећамо Његово присуство овдје у Црној Гори, нека Он води даље и ову земљу и вас дјецо и све нас, путем побједе. Ма какав то пут био, битно је да је пут Христов и да води у живот вјечни. Нека вас Господ чува молитвама Светога Владике нашега Јоаникија, Митрополита дивнога који је главу своју положио за Христа и за то опредјељење и свих оних дивних мученика и свештеномученика који нису одустали од Христа, нека вас Господ чува и спаси , на многаја љета”, поручио је о. Мијајло.

Подсјетимо, отац Милојко Топаловић сваке године на празник Светог Јоаникија служи Литургију у прчавском храму због своје велике љубави и личне везаности за овог светитеља. Наиме, када је Свети Јоаникије 1945. године са свештенством кренуо да емигрира, због тешке болести, задржао се у Рудом, управо у кући оца Милојка (његовог оца). Када се опоравио и ријешио да крене, препознавши у својим домаћинима добре хришћане, оставио им је на поклон бројаницу и оцу поручио: „Ми ћемо сви изгинути! Молим те пошаљи бар једног сина у богословију.“

Отац Милојко, који је тад имао четири године, био је управо први син којег је његов отац уписао на богословију. Али не и једини. Сада у том крају има толико свештеника и један владика, колико их је тада уз Светог свештеномученика Јоаникија погинуло. Породица оца Милојка још увијек чува бројаницу, коју је Свети Јоаникије поклонио његовом оцу.

Литургији на Прчању присуствовао је господин Владимир Липовац, са породицом, којем је Митрополит Јоаникије Липовац стриц.

mitropolija.com